

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 11.7.2013
COM(2013) 516 final

2013/0239 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 privind transferurile de deșeuri

{SWD(2013) 267 final}

{SWD(2013) 268 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Regulamentul privind expedierile de deșeuri [Regulamentul (CE) nr. 1013/2006¹, denumit în continuare „regulamentul”] prevede cerințele aplicabile expedierilor de deșeuri, atât în cadrul UE, cât și între UE și țările terțe, în vederea protejării mediului. Regulamentul prevede reguli mai stricte pentru deșeurile periculoase decât pentru cele nepericuloase.

Sunt interzise toate exporturile de deșeuri periculoase către țări din afara OCDE și toate exporturile de deșeuri destinate eliminării în afara UE/AELS (articolele 34 și 36 din regulament). Interdicția privind exporturile de deșeuri periculoase în țări din afara OCDE transpune interdicția privind exporturile prevăzută, din 1995, în Convenția de la Basel a ONU. Deșeurile nepericuloase pot fi exportate în vederea recuperării în afara OCDE, cu condiția de a fi gestionate într-un mod rațional din punct de vedere ecologic, altfel spus într-un mod în linia mari echivalent cu normele aplicate în UE².

În cadrul UE, toate expedierile de deșeuri în vederea recuperării au dreptul de a circula liber³. În cazul deșeurilor nepericuloase, aceste expedieri nu fac obiectul unei notificări prealabile și trebuie să respecte doar dispozițiile generale în materie de informare (titlurile II-IV din regulament). Atât expedierile de deșeuri periculoase destinate recuperării, cât și expedierile de deșeuri în vederea eliminării necesită o notificare și un acord prealabile scrise. Cu toate acestea, în ceea ce privește expedierile de deșeuri în vederea recuperării, autoritățile competente pot formula obiecții numai pe baza motivelor legate de protecția mediului prevăzute în regulament (articolul 12 din regulament).

Există dispoziții specifice care prevăd obligația de a lua înapoi expedierile de deșeuri care se dovedesc a fi ilegale sau care nu pot fi finalizate așa cum era prevăzut (articolele 22-25 din regulament).

Articolul 50 din regulament conține o dispoziție generală privind aplicarea acestuia, care stipulează că statele membre trebuie să prevadă controlul unităților și întreprinderilor în conformitate cu cerințele privind controlul din Directiva 2008/98/CE (Directiva-cadru privind deșeurile) și că statele membre pot efectua controale ale transporturilor rutiere, în porturi etc. sau într-o etapă ulterioară, după ce deșeurile au ajuns deja la o instalație de recuperare sau de eliminare. În rest, efectuarea controalelor este lăsată la latitudinea statelor membre. Regulamentul nu conține dispoziții specifice privind modul de efectuare a controalelor: el stipulează doar că „controalele transferurilor includ verificarea documentelor, confirmarea identității și, după caz, inspecția fizică a deșeurilor”.

Ca urmare a acestei formulări generale a cerințelor referitoare la controale din textul regulamentului, între statele membre există diferențe mari. Unele dintre ele au creat sisteme de control riguroase și eficiente, care vizează expedierile de deșeuri fie în porturi, fie la producătorii și colectorii de deșeuri, în timp ce altele au probleme serioase de punere în aplicare și nu dispun de structurile și resursele adecvate pentru a controla fluxurile de deșeuri

¹ Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind transferurile de deșeuri, JO L 190, 12.7.2006, p. 1.

² Articolele 18 și 49 și anexa VII la regulament. A se vedea și Regulamentul (CE) nr. 674/2012 al Comisiei din 23 iulie 2012 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1418/2007 privind exportul anumitor deșeuri destinate recuperării în anumite țări care nu sunt membre ale OCDE.

³ Deșeurile municipale mixte colectate din gospodăriile private, inclusiv atunci când este vorba și despre deșeuri provenite de la alți producători (rubrica 20 03 01) fac obiectul aceluiași dispoziții ca deșeurile destinate eliminării [articolul 3 alineatul (5) din regulament]. Intrările de deșeuri destinate incineratoarelor clasificate ca instalații de valorificare fac obiectul unor reguli specifice (articolul 16 din Directiva 2008/98/CE – „Directiva-cadru privind deșeurile”).

și a efectua controale. Această situație îi determină pe exportatorii de deșeuri ilegale să își trimită deșeurile prin statele membre cu cele mai puține controale (*port hopping*). Atunci când aplicarea normelor este înăspriată într-un stat membru, exportatorii de deșeuri ilegale își transferă exporturile către un alt stat membru. Expedierile ilegale de deșeuri nu pot fi împiedicate așadar în mod eficient decât dacă se efectuează controale suficiente în toate statele membre.

Cele mai problematice expedieri ilegale de deșeuri sunt cele referitoare la deșeuri periculoase și la deșeuri expediate în mod ilegal pentru a fi aruncate sau tratate fără respectarea normelor. Aruncarea sau tratarea neconformă a deșeurilor are adesea efecte grave asupra mediului și asupra sănătății locuitorilor din apropierea zonei de eliminare/tratare. Scurgerile provenind de la deșeurile aruncate au de asemenea efecte nocive asupra solurilor și a cursurilor de apă și cauzează poluare atmosferică, în special prin emisiile de metale grele și de poluanți organici persistenți. Dacă standardele și capacitățile de reciclare din țările de destinație nu sunt adecvate, riscurile potențiale pentru sănătate și mediu sunt pur și simplu exportate către alte părți ale lumii. Această practică contribuie totodată la încălzirea globală și la reducerea stratului de ozon.

Prezenta propunere legislativă va sprijini controalele efectuate de statele membre și le va orienta către fluxurile de deșeuri problematice și cu riscuri ridicate descrise mai sus. Statele membre vor efectua evaluări ale riscurilor care vor acoperi fluxuri de deșeuri concrete și surse concrete ale expedierilor ilegale și vor ține cont de date bazate pe informații oficiale, cum ar fi anchete de poliție și analize ale activităților infracționale. În fiecare an, prioritățile în materie de control vor fi alese pe baza acestor evaluări ale riscurilor și publicate în planurile anuale de control. Aceste planuri vor fi puse la dispoziția publicului. Inspectorii vor ține cont de planurile de control și vor solicita probe de la exportatorii suspectați de expedieri ilegale de deșeuri, conform dispozițiilor aplicabile din propunere.

Expedierile ilegale de deșeuri reprezintă o problemă gravă și frecventă. Interdicțiile referitoare la exportul deșeurilor periculoase și al deșeurilor destinate eliminării prevăzute în regulament sunt adesea eludate. Exporturile de deșeuri periculoase sunt adesea etichetate ca bunuri de ocazie și deșeurile destinate eliminării ca deșeuri destinate recuperării. Acest lucru este confirmat de controalele comune efectuate de Rețeaua pentru punerea în aplicare și respectarea legislației din domeniul mediului - grupul „transporturi transfrontaliere de deșeuri” (IMPEL-TFS) și sprijinite de Comisie, care au scos la iveală un număr foarte ridicat de încălcări ale regulamentului datorate transporturilor ilegale de deșeuri. În cadrul controalelor comune realizate în perioada octombrie 2008 - noiembrie 2010, 22 de state membre au efectuat controale ale transporturilor rutiere și în porturi și au întocmit rapoarte cu privire la acestea (peste 20 000 de controale ale transporturilor și peste 100 de controale la întreprinderi)⁴. Ținând cont de numărul total de expedieri de deșeuri către țări terțe și în interiorul UE controlate în această perioadă (3 454) și de numărul de încălcări (863), rata globală de nerespectare poate fi estimată la 25%.

În 2011, un studiu a estimat tonajul expedierilor ilegale în raport cu cantitatea totală de expedieri de deșeuri în interiorul și în afara UE⁵. Studiul a concluzionat că, dacă doar 1% din toate expedierile de deșeuri ar fi ilegale, tonajul total al expedierilor ilegale de deșeuri s-ar ridica la 2,8 milioane de tone pe an.

⁴ Raportul detaliat al IMPEL întocmit pe baza controalelor comune este disponibil la adresa: <http://impel.eu/wp-content/uploads/2012/01/IMPEL-TFS-EA-II-Project-Final-report-adopted-v1-4.pdf>.

⁵ Assessment and guidance for the implementation of EU waste legislation in Member States, BiPRO, 16 noiembrie 2011, <http://ec.europa.eu/environment/waste/shipments/reports.htm>.

Expedierile ilegale de deșeuri în afara UE provin în mod frecvent de la instalații necontrolate de colectare, depozitare și sortare, unde operatorii clandestini obțin deșeurile și le expediază ilegal în țări în curs de dezvoltare. Un studiu al Europol din 2011⁶ a concluzionat că locurile de depozitare intermediare sunt adesea utilizate pentru a disimula destinațiile finale ale deșeurilor și a zădărnici eforturile autorităților de aplicare a legii de a identifica întreprinderile de origine.

Porturile din zona de nord-vest a UE (Anvers, Hamburg, Le Havre și Rotterdam) joacă un rol important în ceea ce privește exporturile de deșeuri (deșeuri electronice, vehicule scoase din uz, material plastic, hârtie și diverse tipuri de deșeuri periculoase) către țări din Africa și Asia. Deoarece cantități mari de deșeuri sunt expediate (atât în mod legal, cât și ilegal) în afara UE prin multe dintre aceste porturi, ele sunt controlate mai frecvent și, probabil din acest motiv, sunt depistate mai multe expedieri ilegale de deșeuri.

Aplicarea eficientă a legislației și controalele eficiente ale expedierilor de deșeuri nu numai că ar contribui la prevenirea efectelor grave pentru mediu și pentru sănătate generate de expedierile ilegale de deșeuri, dar ar permite totodată economisirea unor costuri ridicate, având așadar beneficii economice directe pentru statele membre și industrie. Printre avantajele financiare ale unei mai bune aplicări a legii se numără evitarea costurilor de depoluare și de repatriere. De exemplu, un studiu recent a arătat că aplicarea mai strictă a legii în portul Rotterdam a condus la creșterea calității și a cantității deșeurilor reciclate, deoarece deșeurile au fost expediate prin canale legale către instalații dotate cu tehnici mai eficiente de tratare. Înăsprirea controalelor în portul Rotterdam a condus de asemenea la crearea a 22 de locuri de muncă în vămi, serviciile de control și instalațiile de tratare a deșeurilor⁷.

În concluziile din 3 iunie 2010, Consiliul a invitat Comisia, printre altele, să ia în considerare înăsprirea cerințelor UE privind controalele și controalele prin sondaj efectuate în temeiul regulamentului. Comisia a răspuns acestei invitații evaluând chestiunea mai detaliat și pregătind o evaluare a impactului *ex ante*, în conformitate cu orientările sale privind evaluările de impact.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

Comisia a lansat la 25 ianuarie 2011 o consultare online a părților interesate prin intermediul site-ului Europa, în conformitate cu standardele minime aplicabile consultărilor. Consultarea a fost deschisă tuturor părților interesate timp de unsprezece săptămâni și a fost accesibilă prin intermediul punctului unic de acces online.⁸ În cursul consultării s-au primit 65 de contribuții de la 18 autorități ale statelor membre, o autoritate dintr-o țară din SEE, 25 de organizații ale sectorului, cinci societăți private, două organizații publice, trei ONG-uri și 11 persoane fizice⁹. Părțile interesate au manifestat un sprijin larg în favoarea cerințelor legislative ale UE cu privire la controalele expedierilor de deșeuri (90% dintre respondenți).

⁶ Studiul Europol „Evaluarea criminalității organizate în UE”, 28 aprilie 2011, p. 30. <https://www.europol.europa.eu/>.

⁷ Studiul intitulat „Implementation of EU waste legislation for green growth”, BioIntelligence Service, 2011, <http://ec.europa.eu/environment/waste/studies/pdf/study%2012%20FINAL%20REPORT.pdf>.

⁸ Consultarea părților interesate s-a bazat parțial pe două studii: „Inspection requirements for waste shipments”, raport final din 12 august 2009, BioIntelligence <http://ec.europa.eu/environment/waste/shipments/reports.htm> și „Environmental, social and economic impact assessment of possible requirements and criteria for waste shipment inspections, controls and on-the-spot-checks”, raport final din 4 iunie 2010, BioIntelligence SA <http://ec.europa.eu/environment/waste/shipments/reports.htm>.

⁹ <http://ec.europa.eu/environment/waste/shipments/news.htm>.

În cadrul unei consultări publice organizate în 2012 pe tema actelor legislative împovărătoare pentru IMM-uri, au fost exprimate preocupări legate de faptul că regulamentul nu a dus la crearea unei piețe comune pentru utilizarea și reciclarea deșeurilor din cauza implementării și a interpretării sale diferite de către statele membre și s-a afirmat că trebuie făcute mai multe eforturi pentru a asigura implementarea uniformă a regulamentului, acordând mai multă atenție deșeurilor periculoase și mai puțină celor care nu ridică probleme. Un alt aspect adus în discuție a fost că ar trebui să fie simplificate și mai mult procedurile pentru deplasarea deșeurilor între statele membre, lăsând inspectarea și evaluarea instalațiilor de tratare a deșeurilor în seama autorităților statului membru care primește deșeurile.

Prezenta propunere legislativă privind controalele expedierilor de deșeuri are ca scop implementarea mai uniformă a regulamentului, prin stabilirea unor cerințe minime la nivelul întregii UE în ceea ce privește inspecțiile, axându-se pe fluxurile de deșeuri problematice¹⁰. În temeiul regulamentului, există deja o procedură simplificată aplicabilă expedierilor de deșeuri în vederea recuperării, dar nu și expedierilor de deșeuri în vederea eliminării. Totuși, lipsa unor proceduri de inspecție armonizate subminează funcționarea corespunzătoare a pieței interne în ceea ce privește expedierile de deșeuri. Funcționarea corespunzătoare a pieței interne presupune realizarea unor controale eficiente ale expedierilor de deșeuri în întreaga UE. Actuala lipsă a unor condiții de concurență echitabile cauzată de discrepanțele mari între practicile de aplicare a legislației defavorizează din punct de vedere economic întreprinderile care respectă legea. Nivelurile ridicate ale expedierilor ilegale de deșeuri subminează industriile legitime de tratare și eliminare a deșeurilor. O aplicare adecvată a regulamentului pe întregul teritoriu al UE ar spori încrederea operatorilor economici în sistemul de expediere a deșeurilor. Întreprinderile din sectorul reciclării și al gestionării deșeurilor ar fi stimulate să facă investiții și să creeze noi locuri de muncă.

Inspectarea instalațiilor de tratare a deșeurilor este sarcina autorităților din statul membru în care se află instalațiile respective. Totuși, este necesar ca autoritatea competentă din statul membru de expediere să poată *evalua* modul în care vor fi gestionate deșeurile de instalația din statul membru care le primește. De exemplu, după examinarea naturii deșeurilor, autoritatea statului de expediere poate concluziona că deșeurile respective nu pot fi gestionate în conformitate cu articolele 11-12 din regulament de instalația din statul membru care primește deșeurile. Această evaluare trebuie efectuată *înainte* ca expedierea să părăsească țara de expediere, deoarece numai așa pot fi oprite expedierile ilegale. Dacă expedierea este ilegală, țara de expediere ar putea fi obligată să plătească factura pentru transportarea deșeurilor înapoi, printre altele. Prin urmare, *evaluarea* instalațiilor de tratare a deșeurilor nu poate ține doar de responsabilitatea autorităților statului membru care primește deșeurile.

Evaluarea *ex ante* a impactului realizată de Comisie cu privire la această propunere legislativă a examinat mai multe opțiuni pentru înăsprirea controalelor și a aplicării regulamentului. Rețeaua UE pentru punerea în aplicare și respectarea legislației din domeniul mediului - grupul „transporturi transfrontaliere de deșeuri” (IMPEL-TFS), autoritățile din statele membre și diferite grupuri de părți interesate au fost implicate îndeaproape în pregătirea studiilor care au fost realizate în sprijinul evaluării.

Evaluarea a concluzionat că o combinație de cerințe legislative și de orientări ale UE ar fi cea mai eficientă opțiune pentru a remedia problemele legate de expedierile ilegale de deșeuri. Această opțiune ar avea totodată cele mai scăzute costuri nete și cel mai benefic impact economic, social și de mediu. Ea ar permite reducerea considerabilă a costurilor de depoluare și repatriere și a costurilor indirecte pentru statele membre pe care le tranzitează deșeurile.

¹⁰

A se vedea și comunicarea Comisiei intitulată „Acțiuni subsecvente ale Comisiei în urma consultării TOP 10 a IMM-urilor cu privire la reglementările UE”.

Sectorul industrial ar avea la rândul său de câștigat de pe urma armonizării legislației. Creșterea cantității de deșeuri expediate prin canale legale ar avea ca rezultat optimizarea proceselor și îmbunătățirea tehnicilor de sortare și a calității deșeurilor. Introducerea unei obligații legale de înăsprire a controalelor ar putea crea totodată noi locuri de muncă, evitând delocalizarea acestora în afara UE.

În cadrul evaluării impactului au fost estimate costurile pentru statele membre care nu dispun de sisteme de control adecvate (de exemplu, pentru angajarea personalului și modernizarea infrastructurii și a controalelor). Aceste costuri ar fi de aproximativ 4 milioane EUR pe an pentru întreaga UE, dar ar putea fi compensate de beneficiile economice și sociale și/sau finanțate prin amenzile colectate. Conform evaluării impactului, costurile controalelor suplimentare necesare ar fi acoperite dacă mai puțin de 1% din numărul total de controale anuale ar avea ca rezultat aplicarea unor amenzi medii.

Evaluarea impactului a constatat că planificarea controalelor este cea mai importantă dintre măsurile legislative propuse. A doua ar fi posibilitatea autorităților competente ale statelor membre de a solicita probe din partea exportatorilor suspectați de expedieri ilegale de deșeuri pentru a verifica legalitatea expedierilor, urmată, în ordine descrescătoare a importanței, de controalele instalațiilor din amonte și de formarea autorităților.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

Articolul 1 alineatul (3) litera (b) din prezenta propunere modifică articolul 50 din regulament prin introducerea unor cerințe de planificare a controalelor expedierilor de deșeuri.

Articolul 1 alineatul (3) litera (c) introduce în articolul 50 posibilitatea autorităților competente ale statelor membre de a solicita probe din partea exportatorilor suspectați de expedieri ilegale de deșeuri pentru a verifica legalitatea expedierilor. Aceste probe pot avea ca obiect întrebarea dacă substanța sau obiectul este sau nu „deșeu”, dacă deșeurile expediate sunt destinate recuperării sau eliminării, sau natura metodelor și a standardelor de tratare a deșeurilor aplicate de instalația din țara de destinație, în vederea evaluării conformității cu articolul 49 din regulament.

Articolul 1 alineatele (2) și (4) aliniază regulamentul cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, conform angajamentului Comisiei de a revizui dispozițiile care însoțesc procedura de reglementare din cadrul fiecărui instrument pe care intenționează să îl modifice.

Articolul 2 din prezenta propunere prevede că regulamentul intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și se aplică de la *[1 ianuarie xxxx sau 1 iulie xxxx, oricare dintre aceste date este prima, cu condiția ca data respectivă să fie la cel puțin șase luni de la intrarea în vigoare a regulamentului]*.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Nu se aplică.

5. ELEMENTE OPȚIONALE

Nu se aplică.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 privind transferurile de deșeuri**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹¹,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor¹²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri¹³ prevede cerințe aplicabile expedierilor de deșeuri atât în cadrul Uniunii, cât și între statele membre și țări terțe, în vederea protejării mediului. S-a constatat însă că există lacune în ceea ce privește aplicarea regulamentului și controalele efectuate de autoritățile competente în statele membre, datorate, printre altele, lipsei unor dispoziții clare în regulament cu privire la aceste aspecte.
- (2) Este nevoie de o planificare corespunzătoare a controalelor expedierilor de deșeuri pentru a determina capacitățile necesare pentru efectuarea acestor controale și a preveni în mod eficient expedierile ilegale. Dispozițiile privind aplicarea și controalele de la articolul 50 din Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 ar trebui așadar consolidate în vederea asigurării unei planificări regulate și coerente a controalelor. Planificarea ar trebui să includă un număr de elemente cheie, în special evaluări ale riscului, strategii, obiective, priorități, numărul și tipul de controale planificate, repartizarea sarcinilor, mijloacele de cooperare între autorități și dispoziții cu privire la formarea inspectorilor.
- (3) În cadrul Uniunii există norme divergente în ceea ce privește posibilitatea autorităților competente ale statelor membre de a solicita probe din partea exportatorilor de deșeuri pentru a verifica legalitatea expedierilor. Aceste probe pot avea ca obiect întrebarea dacă substanța sau obiectul este „deșeu” în sensul Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 sau dacă deșeul va fi expedit către instalații care practică o gestionare ecologică rațională, în conformitate cu articolul 49 din regulament. Articolul 50 din regulament ar trebui așadar să prevadă posibilitatea autorităților competente ale statelor membre

¹¹ JO C , , p. .

¹² JO C , , p. .

¹³ JO L 190, 12.7.2006, p. 1.

de a solicita probe din partea exportatorilor suspectați de expedieri ilegale de deșeuri pentru a verifica legalitatea expedierilor.

- (4) Expedierile ilegale de deșeuri provin în mod frecvent de la instalații necontrolate de colectare, depozitare și sortare. Este necesară așadar introducerea unor cerințe în materie de control pentru aceste instalații.
- (5) Ca urmare a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, competențele conferite Comisiei în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1013/2006 ar trebui aliniate la articolul 290 din tratat.
- (6) Este necesar să se delege Comisiei competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din tratat pentru a adopta cerințe tehnice și organizatorice pentru aplicarea practică a schimbului electronic de date. Este deosebit de important ca, pe durata lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să desfășoare consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți.
- (7) Atunci când pregătește și adoptă acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, promptă și adecvată a documentelor pertinente către Parlamentul European și Consiliu.
- (8) Comisia poate adopta orientări pentru aplicarea articolului 12 alineatul (1) litera (g) din regulament, orientări privind aplicarea articolului 15 din regulament, orientări privind cooperarea autorităților competente în ceea ce privește expedierile ilegale, orientări suplimentare privind limbile utilizate și precizări referitoare la cerințele procedurale din titlul II din regulament în ceea ce privește aplicarea acestora în cazul exporturilor, al importurilor și al tranzitului deșeurilor din, către și prin Comunitate.
- (9) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 ar trebui modificat în consecință.
- (10) Prezentul regulament ar trebui să se aplice de la 1 ianuarie [xxxx] sau 1 iulie [xxxx], oricare dintre aceste date este prima, cu condiția ca data respectivă să fie la cel puțin șase luni de la intrarea în vigoare a regulamentului, pentru a oferi statelor membre și întreprinderilor suficient timp de pregătire în vederea aplicării măsurilor prevăzute la articolul 50 din regulament,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 1013/2006 se modifică după cum urmează:

- (1) La articolul 2 se adaugă următorul punct 36:

„36. «reutilizare» înseamnă orice operațiune prin care produsele sau componentele care nu au devenit deșeuri sunt utilizate din nou în același scop pentru care au fost concepute;”

- (2) La articolul 26 se adaugă următorul alineat (5):

„5. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 59 referitoare la cerințe tehnice și organizatorice pentru aplicarea practică a schimbului electronic de date pentru transmiterea documentelor și furnizarea informațiilor.”

- (3) Articolul 50 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„2. Prin intermediul măsurilor de aplicare a prezentului regulament, statele membre prevăd, printre altele, controale ale unităților și întreprinderilor în conformitate cu articolul 34 din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile¹⁴ și controale prin sondaj ale expedierilor de deșeuri sau ale operațiunilor aferente de recuperare sau eliminare.”

(b) se introduce următorul alineat (2a):

„(2a) Statele membre se asigură că autoritățile lor competente întocmesc planuri pentru controalele care au ca scop verificarea respectării prezentului regulament. Planurile trebuie să acopere întreaga zonă geografică a statului membru în cauză și se aplică tuturor controalelor expedierilor de deșeuri efectuate în conformitate cu alineatul (2), inclusiv controalelor unităților și întreprinderilor, ale transporturilor rutiere și feroviare și ale loturilor expediate din porturi. Planurile trebuie să includă următoarele:

- (a) strategia și obiectivele controalelor expedierilor de deșeuri, cu menționarea resurselor umane, financiare și de altă natură care sunt necesare;
- (b) o evaluare a riscurilor care să acopere fluxuri de deșeuri concrete și surse concrete ale expedierilor ilegale și să țină cont de date bazate pe informații oficiale, cum ar fi anchete de poliție și analize ale activităților infracționale;
- (c) priorități și o descriere a modului în care acestea au fost alese pe baza strategiilor, a obiectivelor și a evaluării riscurilor;
- (d) informații privind numărul și tipul de controale planificate ale instalațiilor de deșeuri, ale transporturilor rutiere și feroviare și ale loturilor expediate din porturi;
- (e) repartizarea sarcinilor între autoritățile implicate în controlul expedierilor de deșeuri;
- (f) mijloacele de cooperare între diferitele autorități care participă la controale; și
- (g) o evaluare a nevoilor de pregătire a inspectorilor cu privire la chestiuni tehnice sau juridice legate de gestionarea deșeurilor și de expedierea deșeurilor și dispoziții privind programele de pregătire regulate.

Planurile se reexaminează cel puțin o dată pe an și, dacă este cazul, se actualizează. Reexaminarea trebuie să evalueze în ce măsură au fost realizate obiectivele și alte elemente ale planurilor.

Planurile se publică de către autoritatea competentă în conformitate cu Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu¹⁵.

(c) se introduc următoarele alineate (4a) și (4b):

¹⁴ JO L 312, 22.11.2008, p. 3.

¹⁵ JO L 41, 14.2.2003, p. 26.

„(4a) Pentru a se asigura că o expediere nu conține deșeuri în sensul articolului 2 alineatul (1), autoritatea competentă poate:

- (i) să verifice dacă a fost prevăzută o protecție adecvată a expedierii împotriva deteriorării în timpul transportului, al încărcării și al descărcării; și
- (ii) în cazul unei suspiciuni de expediere ilegală, să ceară persoanei responsabile de expediere să prezinte o copie a facturii și a contractului referitoare la vânzarea sau transferul de proprietate a substanței sau a obiectului în care se prevede că substanța sau obiectul respectiv este destinat(ă) reutilizării în sensul articolului 2 punctul 36 și să demonstreze că acesta (aceasta) este pe deplin funcțional(ă).

(4b) Pentru a stabili dacă o expediere este destinată unor operațiuni de recuperare conforme cu articolul 49, autoritatea competentă poate, în cazul unei suspiciuni de expediere ilegală, să ceară persoanei responsabile de expediere să prezinte un contract, o scrisoare sau un alt document semnat de instalația de recuperare care să precizeze metodele, tehnologiile și standardele de tratare a deșeurilor aplicate de instalația de recuperare în țara de destinație.”

(4) Articolele 59 și 59a se înlocuiesc cu următorul text:

Articolul 59

Exercitarea delegării de competențe

1. Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.
2. Delegarea de competențe menționată la articolul 26 alineatul (5) este conferită Comisiei pentru o perioadă de timp nedeterminată, începând de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.
3. Delegarea de competențe menționată la articolul 26 alineatul (5) poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe indicate în textul său. Decizia de revocare intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau la o dată ulterioară indicată în textul său. Ea nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.
4. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
5. Un act delegat adoptat în conformitate cu articolul 26 alineatul (5) intră în vigoare numai dacă nici Parlamentul European, nici Consiliul nu ridică obiecții în termen de două luni de la data la care le-a fost notificat actul respectiv sau dacă, înainte de expirarea termenului respectiv, ambele instituții informează Comisia că nu vor formula obiecții. Această perioadă se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 59a

Procedura comitetului

1. Comisia este asistată de comitetul instituit în temeiul articolului 39 din Directiva 2008/98/CE.

Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

2. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Prezentul regulament se aplică începând cu [1 ianuarie xxxx sau 1 iulie xxxx, oricare dintre aceste date este prima, cu condiția ca data respectivă să fie la cel puțin șase luni de la intrarea în vigoare a regulamentului].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

*Pentru Parlamentul European
Președintele*

*Pentru Consiliu
Președintele*